

Вихъръ вий — , не вихъръ вий,
а изъ дебри, задъ байри
сякаше ли самодивски
хиляденъ оркестъръ свирѣ.

Чуй! Сърдитий басъ бумти,
трели флауто премята;
тътне тъпана следъ тяхъ,
като гръмъ по небесата.

Вслушватъ се въвъ тяхъ тревѣ
и цветенца по полени —
най се вслушватъ дървеса,
въ бели пролетни премени.

Погребаленъ ли е маршъ
за починалата зима?
Или триумфаленъ химнъ
вихъръ пролетенъ подзѣма?

Чуй! Сревахъ се тръби,
сепнаха се виолѣни! —
Вихренъ валсъ се отехтя
надъ поля и надъ долини.

Люшнаха се дървеса,
шубраци се залюляха —
и прегърнатъ цвятъ съ цветецъ
валса вихренъ завъртяха.